

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Sposoby ubiegania się o ochronę Allaha

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencję Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadijja w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

2 luty, 2018

Po wyrecytowaniu *Taszahhud*, *Ta'hluz* i Sura Al-Fatihah, Kalifatul Masih V (aba) przytoczył następujące wersety:

„W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. Ha Mim. Objawienie tej Księgi pochodzi od Allaha, Potężnego, Wszechwiedzącego, Przebaczącego grzech, Przyjmującego skruchę, Srogiego w karaniu, Pana obfitości. Nie ma Boga poza Nim. Do Niego nastąpi ostateczny powrót.”(40:1-4)

Drugi werset to *Ajatul Kursii* (2:256). Jego tłumaczenie brzmi następująco:
„Allah - nie ma Boga poza Nim, Żywym, Samoistnym i Wszechpodtrzymującym. Nie ogarnia go drzemka ani sen. Do Niego należy wszystko, co znajduje się w niebiosach, oraz wszystko, co jest na ziemi. Kimże jest ten, kto odważa się wstawić do Niego, chyba że za Jego przyzwoleniem? On wie, co jest przed nimi a co za nimi. Oni zaś nie obejmują umysłem z Jego wiedzy nic z wyjątkiem tego, co On zechce przed nimi odsłonić. Jego wiedza rozciąga się ponad niebiosy i ziemię, a troska o nich nie męczy Go. On jest Wysoki, Wielki.”

Te cztery wersety, w tym *Bismilla*, pochodzą ze Sury Al-Mu'min, a ten drugi werset, o którym już wspomniałem, to *Ajatul Kursi*, który jest werselem z Sury Al-Baqarah.

Hadhrat Abu Hurairah (ra) zrelacjonował, że Posłaniec Allaha (saw) powiedział: „Ktokolwiek wyrecytuje rankiem Surę Al-Mu'min od momentu „*Ha Mim*” aż do „*ilaihi al-masiir*” oraz *Ajatul Kursi*, to w wyniku tego będzie chroniony do wieczora, a ktokolwiek wyrecytuje to samo wieczorem, będzie chroniony aż do rana”.

„*Ha Mim*” to drugi werset Sury Al-Mu'min, pierwszy werset to „*Bi-smillāhir-Raḥmanir-Raḥim*”. „*Ha Mim*” oznacza słowa „*Hamiid*” i „*Madżiid*”. „*Hamiid*” oznacza Chwalebny, ten Jedyne godny chwały. Innymi słowy, to tylko Wywyższony Bóg godny jest całkowitej chwały.

Objaśniając słowo „*Hamd*” Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Powinno być jasne, że słowo „*Hamd*” jest uwielbieniem, które jest oferowane w uznaniu chwalebego działania Tego Jedynego Godnego chwały. Zaiste, słowo „*Hamd*” jest przeznaczone tylko dla tej Istoty, która jest źródłem całej Łaski i Światła oraz czyni dobro intencjonalnie, a nie w niewiedzy lub pod przymusem”.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza dalej: „Wszystkie te znaczenia słowa „*Hamd*” znajdują się tylko w Bogu, Wszechwiedzącym, Wszechwidzącym.”

Wyjaśniając dalej termin „*Hamd*”, Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„*Hamd*” jest słowną chwałą, która jest ofiarowana na cześć potężnej i szlachetnej Istoty za Jej dobroczynne czyny”. Oznacza to, że wszyscy, którzy zasługują na pochwałę, są pochłonięci uwielbieniem Tej Istoty. Wszelka chwała i wszelkie uwielbienie lub wszystkie cechy godne chwały znajdują się w Nim. Tak więc to właśnie jest zrozumienie atrybutu Chwały Godnego Wywyższonego

Boga, które musimy pojąć, abyśmy mogli zrozumieć także Jego inne atrybuty.

Następnie, Wywyższony Allah stwierdza, że jest „*Madziid*” czyli Panem Honoru, Tym Szlachetnym. Wywyższony Allah jest najbardziej Godny Uwielbienia i Wywyższony. Do takiego stanu nie może dotrzeć żadna osoba. To Istota, Która nie ma granic Swych błogosławieństw. On daje oraz kontynuuje dawanie i nie męczy się tym. Tak więc, podczas recytowania tego wersetu, należy pamiętać o znaczeniu Wywyższonego Boga będącego Panem Honoru. Po pierwsze powinniśmy pamiętać o znaczeniu wyrażenia „*Hamd*”, a następnie znaczenie tego, że On jest Panem Honoru.

Następnie stwierdza On, że jest „*Aziz*”, czyli Potężny. Innymi słowy, posiada On moce i jest potężniejszy od wszystkich potężnych. Nie można Go pokonać. Wszelki honor należy do Niego. Jego wartości nie można zmierzyć. On dominuje nad wszystkim i nikt nie może być taki jak On. Takie jest znaczenie „*Aziz*”, czyli Potężny.

Kontynuuje On, że jest „*Aliim*”, czyli Wszechwiedzącym. Posiada On wiedzę o wszystkich rzeczach. Tych, które przeszły i te, które nastąpią w przyszłości. Nic nie jest przed Nim ukryte, a Jego wiedza ogarnia wszystko.

Bóg Wszechmogący jest *Ghafir-i-Zanb*, czyli Przebaczący grzechy. To On odpuszcza grzechy, dlatego należy Mu się poddać i szukać u Niego przebaczenia za swe przewinienia.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdził:

„Światło, które nabywa człowiek jest tymczasowe. Aby je zachować i utrzymać na zawsze potrzebne jest *Istighfar*, czyli szukanie przebaczenia”.

Formalna modlitwa jest również aspektem uzyskania przebaczenia i osiągnięcia tego światła. Powodem tego jest to, że podczas modlitwy człowiek okazuje skruchę, błaga o przebaczenie i szuka go u Wywyższonego Boga.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Jest tak po to, aby człowiek otworzył swoje serce i błagał Wszechmogącego Boga każdego dnia. Osoba z wiedzą i zrozumieniem jest świadoma faktu, że formalna modlitwa jest drabiną i że to dzięki jej błaganiom, które są ofiarowane z gorliwością i oddaniem podczas tej modlitwy, będzie w stanie wyleczyć się z tych dolegliwości”.

Innymi słowy, suplikacje są niezbędne do uleczenia każdej formy fizycznych i duchowych dolegliwości. Ponadto, w trakcie zanoszenia błagań człowiek powinien prosić o przebaczenie, a formalna modlitwa również jest takiej częścią. Tak więc, kiedy Prorok (saw) poinstruował nas, abyśmy recytowali te wersety, to miał na myśli, że zwykła recytacja nie przyniesie nam żadnej korzyści. Musimy natomiast zmienić nasz stan praktyczny i zwrócić uwagę na siebie oraz to w jaki sposób oferujemy *Istighfar*, szukamy przebaczenia i jak chronimy nasze modlitwy, aby chronić siebie. Rozwijając dalej temat *Istighfar*, czyli szukania przebaczenia, Obiecany Mesjasz (as) wyjaśnił, że celem oferowania *Istighfar* ma być chronienie siebie przed możliwościami i okolicznościami prowadzącymi do grzechu oraz odpuszczenie człowiekowi grzechów. Innymi słowy okazja do popełnienia grzechu nie powinna zaistnieć ani też nie powinna rozwinąć się do tego zdolność.

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Jednakże *Istighfar*, czyli szukanie przebaczenia, nie polega na powtarzaniu słów *Astaghfirullah*, *Astaghfirullah*, czyli szukam przebaczenia od Allaha. Jeśli oferowanie *Istighfar* nie rozwija w człowieku czułości, zapału, namiętności oraz strachu w sercu przed Wszechmogącym Bogiem, to nie ma z tego żadnej

korzyści. Pamiętajcie, że tylko te słowa, które wypływają z serca, docierają do Boga. W własnym języku należy ofiarować Wszechmogącemu Bogu wiele suplikacji. Jeśli człowiek nieustannie modli się do Wszechmogącego Boga i oferuje *Istighfar* oraz szuka w swoim sercu przebaczenia przed nadejściem kłopotów, to te usunięte są przez łaskawego i Miłosiernego Boga.”

Tak więc człowiek powinien nieustannie oferować suplikacje i *Istighfar*, szukając przebaczenia, zanim jeszcze stanie twarzą w twarz z problemami. Jeśli człowiek tak postępuje to Bóg chroni go w czasie prób. Dlatego istnieje potrzeba, aby robić *Istighfar*, szukać przebaczenia i aby uzyskać zrozumienie jego istoty i ducha. Modlitwy i różne sposoby pamiętania o Bogu są korzystne, gdy towarzyszy im stały wysiłek na rzecz poprawy. Zwykłe słowa nie przyniosą nikomu korzyści.

Następną wspomnianą cechą Wszechmocnego Allaha jest to, że jest On *Qabil-ut-Taubah*, czyli Tym, Który Przyjmuje skruchę. *Taubah* oznacza zwrócenie się ku Wszechmogącemu w poszukiwaniu przebaczenia za swoje grzechy. Dlatego też, kiedy człowiek stawia się przed Wszechmogącym Bogiem, składając przysięgę, że nigdy więcej nie będzie grzeszyć i zawsze będzie starać się chronić przed złymi czynkami, wtedy Wszechmogący Allah przyjmuje skruchę takiej osoby, ponieważ ta zwraca się ku Niemu z takim poziomem pasji i z czystą intencją.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Jak stwierdza Wszechmogący Allah: **„Allah miłuje tych, którzy zwracają się do Niego i tych, którzy utrzymują się w czystości.”**(2:223). Nie ma wątpliwości, że Allah Wszechmogący zaprzyjaźnia się z tymi, którzy zwracają się do Niego z żalem za grzechy i kocha On tych, którzy dążą do czystości i cnotliwości. Dowiadujemy się także, że szczerą pokutą uwarunkowaną jest prawdziwą czystością.”

Szczere odpokutowanie musi być połączone z prawdziwą czystością. Człowiek musi posiadać zdecydowany zamiar nie popełniania grzechu w przyszłości. Pokuta zostanie zaakceptowana tylko wtedy, gdy tak się stanie i gdy w człowieku obecne będą cnota i czystość.

Obiecany Mesjasz (as) kontynuuje:

„Powtórzę jeszcze raz, że człowiek powinien kroczyć tą ścieżką z prawdziwą czystością i cnotą. Ta pokuta nie powinna być zwykłym wypowiedzeniem słów lecz powinna być poparta odpowiednimi działaniami. Jest to istotną kwestią, kiedy grzechy człowieka zostają odpuszczone. Jest to zaiste coś niezwykłego.”

Tak więc jest to zatem prawdziwa pokuta, która następnie udziela ochrony. Jeśli nie, to Wszechmogący Bóg stwierdza, że powinniśmy również pamiętać, że jest On także *Szadiidul Iqaab* czyli Surowy w karaniu. Innymi słowy, gdy człowiek pozostaje obojętny wobec przykazań Wszechmogącego Boga, to Ten może go również ukarać.

Obiecany Mesjasz (as) mówi dalej:

„ Wszechmogący Allah jest także *Zit Taul*, czyli Posiadaczem Obfitości, Tym, który daje hojnie i Tym, który wykracza poza granice w hojnym obdarowywaniu . Jego hojność nie ma granic, ponieważ On ma wszelką moc, może On dać, cokolwiek mu się podoba, bo Jego skarby są nieograniczone.”

Musimy powrócić do Niego na tym świecie, a także po śmierci. Kiedy więc mamy świadomość, że w końcu musimy powrócić do Boga, to poświęćmy więcej uwagi czynom i działaniom dostosowanym do Jego przykazań. Co więcej, jeśli stan człowieka jest taki to Wszechmogący Bóg na pewno będzie miał go w Swojej opiece.

Wrócimy teraz do drugiego wersetu, na który pewnego razu, Prorok (saw) zwrócił uwagę w związku z *Ajatul Kursi*. Hadrat Abu Hurairah (ra) relacjonuje, że Prorok (sa) powiedział: „Wszystko posiada swój szczyt i szczytem Koranu jest Sura Al Baqarah. W jej skład wchodzi werset, który jest głównym werselem wśród wszystkich w Koranie, a jest nim *Ajatul Kursi*.”

Rozwijając ten temat, Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Allah - On jest Tym, który jest życiem każdej duszy i wsparciem każdej istoty. Dosłowne znaczenie tego wersetu jest takie, że tylko On jest Żywym Bogiem i tylko On Sam jest Samowystarczającym i Wszystko podtrzymującym Bogiem. Wszyscy powinniśmy wiedzieć, że Koran przedstawia dwa imiona Wszechmogącego Boga- *Al Hajjii*, czyli Żywy i *Al Qajjum*, czyli Samowystarczający. *Al Hajjii* oznacza, że Bóg jest Żywy i daje życie innym. Natomiast *Al Qajjum* oznacza, że jest On Samowystarczającym i jest prawdziwym środkiem utrzymania innych przy życiu. Dlatego też słowo *Hajjii* wymaga, aby był On czczony. Ilustracją tego w Surah Fatihah jest „*ijjaka na'budu*”, czyli „Ciebie Samego czcimy”. *Al Qayyum* wymaga, abyśmy błagali Go, co wyrażone jest w słowach „*iyyaka nasta'in*”, czyli Ciebie Samego prosimy o pomoc. Jednakże, człowiek potrzebuje Boga we wszystkich okolicznościach, dlatego konieczne jest, aby człowiek nieustannie prosił Go o pomoc, a to jest *Istighar*, czyli szukanie przebaczenia.”

Następnie w odniesieniu do wstawiennictwa, w *Ajatul Kursi*, Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Kiedy człowiek modli się za innych, to jest to także rodzaj wstawiennictwa i ten atrybut jest czymś według czego wierzący powinien zawsze działać. Nakazem Boga Wszechmogącego jest to, aby ten człowiek, który najwięcej suplikuje przed Wywyższonym Allahem, modlił się za swojego słabszego brata, aby ten również osiągnął ten poziom. Jest to istotą prawdziwego *szafaa a'a* (wstawiennictwo). Tak więc, bez wątplenia modlimy się za naszych braci, aby

Wszchemogący Bóg dał im siłę i usunął ich kłopoty. Jest to także aspektem współczucia.”

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Ponieważ cała ludzkość jest jak jedno ciało, to Wszchemogący Bóg naucza nas nieustannie tego, że musimy wstawiać się za naszymi braćmi, tj. musimy kontynuować modlić się za nich ponieważ wszyscy mamy obowiązki względem siebie nawzajem.”

Musimy mocno ze sobą sympatyzować. Doprawdy, Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Wiara ma dwie doskonałe gałęzie. Jedną z nich jest miłość do Boga, a drugą miłowanie bliźniego do tego stopnia, że człowiek uważa jego kłopoty za własne i modli się za niego. Innymi słowy jest to wstawiennictwo.”

Jeśli będziemy o tym pamiętać w czasie recytacji *Ajatul Kursi*, wówczas uczucie sympatii dla ludzkości będzie dalej rozwijać się. Kiedy Prorok (saw) zachęcał nas do tej recytacji to w szczególności po to, aby nawiązać relacje pomiędzy wierzącymi, a także rozwinąć w sercach sympatię dla całej ludzkości.

Pod koniec *Ajatul Kursi* wymieniono dwie cechy Wszchemogącego Boga. Jest on *Ali*, czyli Wysoki i nikt nie ma wyższego statusu od Niego oraz jest On Władcą niebios i ziemi oraz Najwspanialszym. Nikt nie może osiągnąć Jego wspaniałości, wielkości i wzniosłości. Jego wielkość obejmuje wszystko i nic nie pozostaje poza nią. Atrybut *Aziim* oznacza Jego wielki status, któremu nikt nie może dorównać. *Aziim* oznacza również, że obejmuje On wszystko. Taka jest Jego wielkość.

Wyjaśniając tę ostatnią część *Ajatul Kursi*, Obiecany Mesjasz (as) mówi: „Boska suwerenność obejmuje wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. On to

niesie to wszystko i nie obciąża Go to. On jest Wywyższony i nikt nie może osiągnąć wielkości Jego wiedzy. On jest Najwspanialszy, a wszystko inne jest niższe od Niego. Wzmianka o Jego tronie została użyta, jako metafora, aby zilustrować to, że niebiosa i ziemia znajdują się pod kontrolą Boga, a On jest lepszy od wszystkiego, a Jego wielkość jest nieograniczona.”

Tak więc jest to Wielki Bóg, którego wielkość jest nieograniczona. On obejmuje wszystko i nie ma granic. Kiedy człowiek zrozumie te kwestie, wówczas będzie on w stanie osiągnąć bliskość Boga Wszechmogącego i otrzymać Jego ochronę. Kiedy człowiek pragnie ochrony Wszechmocnego Boga, wówczas powinien wywiązywać się ze swych obowiązków wobec Niego i Jego stworzenia. Kiedy człowiek wywiąże się z tych obowiązków wówczas Wszechmogący Bóg także udzieli mu Swojej ochrony.

Tą kwestię powinniśmy mieć zawsze na uwadze. Należy pamiętać również o tym, że Prorok (saw) stwierdził, że ten, kto recytuje te wersety, jest zawsze pod opieką Wszechmogącego Boga. Jednakże nie wystarczy tylko ich przeczytanie. Człowiek musi zastanowić się nad nimi i odnieść się do nich. Należy również spróbować i pogłębić swoje pojęcie i zrozumienie tych wersetów, które zostały podane przez Proroka (sa) i wymienione w wielu miejscach Koranu, a także objaśnione przez Obiecanego Mesjasza (as). Jeśli człowiek będzie odpowiednio postępował, wówczas, poprzez łaskę Wszechmogącego Boga, pozostanie pod Jego opieką. Niechaj Wszechmocny Bóg dopomoże nam prowadzić nasze życie zgodnie z tymi zasadami.

Po modlitwie poprowadzę modlitwę pogrzebową za Abidah Begum sahiba, która była mieszkanką Nawabshah oraz żoną profesora Abdula Qadira Darhi sahib. Zmarła 22 stycznia w wieku siedemdziesięciu pięciu lat. *Inna lilahe la inna ilajhi radziun.* „Zaprawdę, do Allaha należymy i do Niego powrócimy.” Niechaj Wszechmogący obdarzy ją przebaczeniem i zmiłuj się nad nią. Niechaj

Allah podniesie status zmarłej i umożliwi jej dzieciom kontynuowanie jej dobrych uczynków.